

[Ulrich.]

Besked paa, hvad det var for et af § 18's forskellige Punkter, Ministeren havde beholdt sig til. Der staar i § 18, c.:

„for et Tidsrum af indtil 3 Aar at forlænge de i §§ 15 b. og 16 b. nævnte Fredningstider eller paabyde fuldstændig Fredning af den paagældende Dyreart. Disse særlige Fredningsbestemmelser kan indskrænkes til at gælde for enkelte Landsdele. For Pattedyrenes Vedkommende er alle indhegnede Vildtbaner undtaget fra disse Bestemmelser“.

Jeg maa sige, at man skal være i Besiddelse af en overordentlig Fortolkningsevne for at kunne faa et eneste Menneske i dette Land til at indrømme, at der i denne § 18 c. gives nogen som helst Bemyndigelse til noget saadant, som Ministeren har foretaget sig. Nu har Ministeren ganske vist ved Hjælp af en af sine Embedsmænd været saa snedig at gøre Fredningstiden en Dag længere og mener derigennem at kunne smutte udenom den Brøler, som jeg mener han har lavet. Men jeg tror nu ikke, at Ministeren kan slippe udenom den alligevel, og jeg føler mig i alle Tilfælde fuldstændig forvisset om, at noget lignende aldrig vil gentage sig. Ministeren har haft saa mange Ubehageligheder af denne diktatoriske Bestemmelse, saa han sikkert i Fremtiden vil forvare sig mod at komme ind paa den Glidebane — ellers skulde jeg kende den højtærede Minister meget daarligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. A. Larsen: Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er det, fordi jeg savnede en Besvarelse fra den højtærede Minister paa min direkte Henvendelse om, hvorvidt han kunde tænke sig at gaa med til vedrørende Hare- og Fasanjagten at føre Loven tilbage til dens oprindelige Form. Jeg stillede et direkte Spørgsmaal til Ministeren for at faa en Udtalelse angaaende dette.

Maa jeg dernæst have Lov til ganske kort at tilføje, at efter min Opfattelse kan Ministeren indskrænke Fredningstiden, men han kan ikke forskyde den. Det vilde være ganske absurd, om man kunde forskyde Fredningstiden paa Tider af Aaret, hvor alle, der har Forstaaelse af Jagten, vilde rejse sig derimod, f. Eks. i Yngletiden eller lignende. Fredningstiden kan, som sagt, indskrænkes, men ikke forskydes.

Det er min bestemte Opfattelse angaaende denne Sag.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, at jeg maa mene, det er urigtigt at udvide Jagttiden, og det er det, der vil ske, hvis man imødekommer det ærede Medlems Ønske. Angaaende det andet Spørgsmaal skal jeg sige, at jeg har foreslaaet dette, og mine juridiske Vejledere i Ministeriet har givet mig Ret. Til det ærede Medlem Hr. Ulrich skal jeg sige, at skulde jeg ikke være udsat for større Ubehageligheder, end jeg har været det i Anledning af dette Spørgsmaal, vilde det være en meget let Stilling at være Landbrugsminister.

Angaaende Vildtets Opbevaring skal jeg sige, at der er jo noget, der hedder Kølehuse, og det er jo ikke nødvendigt, at man lader Vildtet hænge og raadne, før man sælger det. Det kan meget let gaa paa den Maade, at man køber det og faar det plomberet indenfor de 8 Dage, hænger det i Kølehus og saa sælger det længere hen i Tiden; det er jo det, man fra flere Sider ønsker at faa gennemført.

Det ærede Medlems Udtalelse om, at hvis man gennemfører den foreslaaede Bestemmelse, vil det friste til at skyde udenfor Jagttiden, forstaar jeg ikke. Thi for Tiden har man Lov til at sælge 8 Dage efter Jagttiden, saa Fristelsen maa altsaa lige saa vel være til Stede nu; at det skulde betyde en Fristelse, at man indenfor de 8 Dage ogsaa faar Lov til at stemple, er mig ubegribeligt. Det tror jeg, man skal have det ærede Medlems Fortolkningsevne af Jægerens Psykologi for at bevise.

Angaaende Ønsket om at forsinke Sagen ved at behandle den i et Udvalg skal jeg sige, at jeg er meget imod, at man indskrænker de 8 Dage til 2; naar man har Lov til at sælge i de 8 Dage, er det urimeligt, at man ikke faar Lov til at plumbere i dette Tidsrum. Følgen af en saadan Forsinkelse af Lovforslagets Vedtagelse vil være, at det kun bliver de handlende, der kan udnytte Situationen, og som faar Fordelen ved de allersidste Dage, hvorimod Jægerne, hvis Vel dog ogsaa maa ligge os paa Sinde, ikke faar nogen Fordel af Loven i indværende Aar. Jeg vil derfor meget henstille, at man tager Lovforslaget, som det er, og ikke forsinke dets Gennemførelse ved en Udvalgsbshandling, som efter min Mening er ganske overflødig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.